

Pastirsko pismo nadškofa msgr. Alojzija Cvikla DJ
za nedeljo Jezusovega krsta, 8. januarja 2023

Dragi bratje, drage sestre!

Naj vam na začetku novega leta zaželim blagoslova in potrebnega poguma, da bi v tem letu izkoristiti ponujene priložnosti za rast v veri. Pomembna priložnost je tudi sinodalna pot Cerkve, na katero vas na začetku novega leta - kot vaš škof – vabim in spodbujam, da na njej vztrajamo.

Ob koncu leta radi pogledamo nazaj in v spominu obujamo dogodke preteklega leta ter v njih odkrivamo Božje delovanje. Zlasti ob praznikih kristjani obudimo ta spomin in pripovedujemo zgodbo našega odrešenja ter tako učvrstimo identiteto in pripadnost skupnosti. To nam odpira širši, duhovni pogled na stvarnost in razsvetljuje pot v prihodnost.

Eno leto je, odkar sem vas prav na nedeljo Jezusovega krsta s pastirskim pismom povabil na skupno sinodalno pot, kot sem zapisal *»na pot duhovne preнове in tesnejše povezanosti znotraj naših krščanskih skupnosti«*. Na tej naši sinodalni poti se je v preteklem letu zgodilo mnogo lepega. Po župnijskih skupnostih so se vrstile molitve, sinodalni pogovori, razna srečanja, več sodelovanja laikov in duhovnikov, poročila vodstvu sinode; v mesecu juniju smo pripravili skupno škofijsko poročilo in nato škofijski del sinodalnega procesa ovenčali z razločevanjem in evharističnim srečanjem v Mariboru – v cerkvi sv. Janeza Boska. V končnem sinodalnem poročilu sem zapisal, da *»smernice dokumenta jemljem kot pomemben kašipot pri vodenju nadškofije. Predvsem si želim, da postane sinodalnost vsakdanji kruh po naših občestvih, da postane kakor dim kadila, ki prežame vse, s čimer pride v stik, in ga ni mogoče odpraviti. Želim si, da bi bila sinodalnost ta vonj Svetega Duha, ki bi šel skozi vse strukture naše nadškofije in krepil prenovo v smeri vedno bolj sinodalne Cerkve.«*

Pogled nazaj in premislek, koliko smo zapisano uresničili, pove, kakšna Cerkev smo, kje na sinodalni poti smo. Da je pogled nazaj pomemben, kaže tudi evangelist Matej, ki svoj evangelij začne s pogledom daleč nazaj v preteklost, z rodovnikom, s katerim pove, da je Kristus uresničitev starozaveznih prerokb ob sodelovanju ljudi.

V današnjem evangeliju Jezus stopi pred Janeza Krstnika in ga prosi naj ga krsti. Jezus k Janezovemu krstu ne pride iz potrebe, ker bi bil grešnik in bi potreboval očiščenje. S krstom se je Jezus ponižno podal v jordansko vodo, da vodi novi eksodus, da odpre pot v novo obljubljeni deželo v nebesih, da bi lahko vsi ljudje slišali besede, ki so bile nekoč pridržane zgolj za Izrael in njenega kralja, besede da je vsak od nas ljubljeni Božji sin in ljubljeni Božja hči (Ps 2,7). Prav tako je Jezus s tem, ko se je dal krstiti, potrdil Janezovo poslanstvo. Janez je vedel, da je med njegovim in Jezusovim krstom kontrast in to je potrdil z besedami: *»On vas bo krstil v Svetem Duhu in ognju«* (Mt 3,11).

Nedelja Jezusovega krsta tudi nas – kot posameznike in kot skupnost - spomni na našo zgodbo z Bogom ter našo identiteto in poslanstvo, ki smo ga prejeli pri svetem krstu. Spomni nas, kdo smo in čigavi smo. S krstom smo postali Božji sinovi in hčere, Jezusovi bratje in sestre ter zato tudi med seboj, člani njegove Cerkve, dediči nebes in tempelj Svetega Duha. Po krstu smo postali udje Kristusovega skrivnostnega telesa in postali deležni Kristusovega duhovništva. Ko stopimo preko praga cerkve in se pokrižamo z blagoslovljeno vodo, obnovimo naš krst in potrdimo, da smo bili odrešeni s Kristusovim križem in smo prepojeni z vstajenjsko močjo. Postali smo člani Božje družine.

Dragi bratje in sestre, na pragu novega leta mi dovolite, da poleg kratkega spomina na zgodbo lanskega leta z vami pogledam tudi na pot, ki je še pred nami, saj je papež Frančišek sinodalno dogajanje podaljšal za eno leto. Že ob sklepu škofijske faze sinodalne poti sem zapisal, da »se za nas ta sinodalna pot ne zaključuje, temveč šele prav začenja.« V prihodnjih letih bomo sinodalno pot nadaljevali, ko se bomo skupaj pripravljali na dva velika dogodka. Prvi, na ravni vesoljne Cerkve, bo redno Sveto leto (2025) z geslom »Romarji upanja«. Drugi dogodek, tri leta kasneje (2028), bo obhajanje 800-letnice obstoja naše nadškofije.

V pripravi na sveto leto bomo poskušali »v krščanskih občestvih izpeljati določeno misijonarsko preobrazbo, ki bi bila sposobna spremeniti stvari tako, da bi navade, slogi, urniki in govorica ter vse cerkvene strukture – bile sposobne - evangelizirati sodobni svet« (CD 162, Pastoralno spreobrnjenje). V tem letu vas bodo vaši duhovniki z ljubeznijo dobrega pastirja uvajali v lepoto bogoslužja ter vam ga tudi razlagali, ker je bila ravno liturgija, zlasti nedeljska maša, v sinodalnih pogovorih izpostavljena kot neizkoriščen duhovni kapital. Pomagali vam bodo vedno popolneje živeti bogoslužna dejanja, ki so »danes« zgodovine odrešenja. V pripravi na škofijsko jubilejno leto pa se bomo ozirali tudi nazaj, v bogato zgodovino naše krajevne Cerkve, da bi nas usmerjala k skupni hoji v prihodnost, v zaupanju, veri in ljubezni.

Da bomo ta proces priprave na te milostne trenutke dobro izkoristili, vas povabim, da skupaj obudimo krstno milost. V tem času vas povabim k poglobljeni molitvi za našo krajevno Cerkev. Prepričan sem, da nam do leta 2025 in naprej do leta 2028 lahko uspe narediti pomembne duhovne korake za našo nadškofijo. Zavedajmo se, da se vsaka prenova začne v meni z mojo potjo h Gospodu in ponižnim priznanjem, da sem grešnik in potreben Boga.

Naj to našo pot spremlja varstvo in priprošnja Nebeške Matere Marije in bl. A.M. Slomška.
Amen.

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof metropolit